

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATA PE SAPTAMANA

Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telexon 13-74

Apostolatul mirean la sate

Pentru apărarea credinței strămoșești nici când n'a fost așa lipsă mare de propoveduirea Evangheliei lui Christos, ca în zilele de azi. În decursul războiului mondial poporul nostru, care mai înainte ținea cu sfințenie la credința strămoșilor săi, a ajuns în contact cu diferite popoare, în sânul cărora s'au ivit multe secte. Urmarea a fost, că până când strămoșii noștri si-au dat viața și si-au vărsat sângele pentru apărarea legii și moșiei strămoșești, unii dintre urmașii lor, mai slabi în credință, s-au părăsit credința veche și au îmbrățișat învățăturile străine, propoveduite de deosebiți sectanți. Așa se explică, că astăzi prind rădăcini sectele străine și în mijlocul poporului nostru, cari secte nu pot fi considerate, decât o mare primejdie religioasă și națională. Cu durere trebuie să constatăm, că credința strămoșilor e atacată din multe părți. Baptiști, adventiști, nazareni etc. sunt totatătea secte, cari își dau silința, să răpească mulți fii din sânul bisericii noastre. Iar o a doua plagă pentru biserică este indiferentismul religios, care dominează cu deosebire dela războiu încoace.

Este deci datoria tuturor slujbașilor bisericii dar îndeosebi a preoților, ca să vegheze asupra credincioșilor și să-i apere de toate atacurile ce vin asupra lor, propoveduind pretutindenea cuvântul adevărului, ținând cuvântări la toate slujbele și la toate ocaziunile. Dela feliul cum va fi îndeplinită atarnă viitorul nu numai al bisericii ci și al statului, dat fiind, că biserica are rol de căpetenie în creșterea neamului și în asigurarea viitorului lui. Dacă biserica va ști sta față tuturor atacurilor, prin aceasta și-a asigurat existența și atunci cu atât mai mult se vor împlini cuvintele Intemeietorului ei, că: „nici porțile iadului nu o vor birui“, iar statul respec-

tive neamul își va vedea viitorul asigurat, având fii credincioși, înzestrați cu calitățile moralei creștine, cari vor ști să-si îndeplinească datorițele față de biserică și stat. Nu poate traage la îndolală nimeni, că cece ascultă poruncile bisericii, se obicinuește cu morala, cu regula, cu disciplina și în consecință va ști prețui și poruncile statului, iar cel-ce nu dă nici o atenție poruncilor bisericii sale, acela și poruncile venite din partea statului le va primi cu indiferență și nu le va îndeplini. Dusmanii țării noastre lucră din toate puterile, ca aceste secte să se lățească, înmulțească și întărească convinsi fiind de maxima: *divide et impera!*

Nu e de ajuns însă a constata numai relele ce ne amenință, cu atâta încă nimic nu am ajutat. Trebuie să căutăm mijloacele de îndreptare.

Cum și prin ce mijloace? Singur preotul nu poate birui.

Pe lângă tot zelul, și pe lângă toată silința ce ar depune-o singur preotul, nu poate ajunge la ținta dorită. Preotului trebuie să-i sară în ajutor și mireni.

Dintre laici, cel dintâiu, care trebuie să dea mână de ajutor preotului întru îndeplinirea misiunii sale este *învățătorul*. Sufletul copiilor de școală e terenul cel mai prielnic pentru primirea învățăturilor Evangheliei. Acest teren trebuie cultivat mai întâiu. A propune copiilor religia noastră cu toată conștiințiositatea, cu toată dragostea și cu toată atragerea, e un postulat, căruia „catehetul“ (fie preot, fie învățător) trebuie să satisfacă. Dacă catehetul predă învățăturile bisericii numai pentru mântuială, cu indiferentism, atunci și copiii le vor primi în feliul cum li-s'au predat și nu vor prinde rădăcini, de unde va urma, că deodată cu părăsirea băncilor din școală vor sbura și învățăturile auzite și nu se vor întipări în suflet. În schimb însă prin propunere bună, îndeplinită cu drag, și cele propuse vor fi primite cu drag și știut lucru este, că

ceea-ce cu drag se tipărește în sufletul unui copil tânăr, aceea nu se șterge toată viața.

Copilul ajuns bărbat va alerga cu drag la biserică, căci va ști, că numai acolo va mai putea auzi învățăturile și pildele lui Christos; și prin cuvântările păstorului său sufletească i-se va forma credința tare și nestrămutată și va deveni fiu credincios al bisericii sale, dela care apoi nici un sectant nu va fi în stare al converti.

În toate Duminecile și Sărbătorile copiii — în frunte cu învățătorul — să participe la sf. Liturghie și — dacă învățătorul e apt ai învăța cântările bisericesti — să ia parte activă, cântând cântări liturgice.

Pentru ca acestea să se poată face, trebuie mai întâiu de toate, ca învățătorul să fie adevărat fiu al bisericii și să iubească biserica.

Atât în școală. Rolul învățătorului însă nu se găte aici. Mai sunt întrunirile, adunările comunale unde deasemenea poate lua în apărare prestigiul bisericii.

A doua persoană laică, chemată la apostolat trebuie să fie *notarul*. Notarul, ca funcționar în contact nemijlocit cu poporul, poate influența foarte mult și asupra religiosității acestuia. Câte ocazii are, unde își poate spune cuvântul de apărare sau de propoveduire. Dacă notarul e conștiu de chemarea sa și e credincios bisericii, poate deveni un adevărat apărător al învățăturilor lui Christos. Cu deosebire are ocaziune ași manifesta simțămintele religioase la cununii. Știut lucru este, că dela introducerea matriculelor civile (1895) fiecare păreche, înainte de a se cununa bisericeste, trebuie să încheie căsătoria civilă. Aici apoi notarul e chemat a începe propoveduirea, care va fi dezvoltată mai pe larg în biserică și dacă ambii (notarul cu preotul) vor desfășura înaintea credincioșilor aceleași sfaturi, aceleași învățături morale, efectul negresit va fi mai mare decât în caz contrar, când notarul se va mărgini simplaminte la rostirea formulei prescrisă prin lege. Tot așa poate fi apărătorul moralei creștine totdeauna de câte-ori vine în contact cu poporul. La pertractările moșiilor, — cari de multeori sunt mărul de ceartă între frați și rudeni, — în adunările comunale, la sărbătorile naționale, când își poate dovedi mai bine dragostea față de biserică și neam.

O altă persoană chemată la apostolat poate să fie *primarul comunal*. Dela purtarea morală a primarului atârnă foarte mult și purtarea mo-

rală a sătenilor. E necesar deci, ca în persoana primarul va fi cel dintâiu, care va observa dispoziția față de împlinirea poruncilor civile, ci și dragostea față de împlinirea legilor bisericesti. Cum se respectează repausul Duminical și al sărbătorilor, cum se observă opreliștea respective închiderea crijmelor în Dumineci și sărbători, cum se păstrează bunăînțelegere și armonia între tineret, sunt totatătea lucruri, despre cari trebuie să țină seamă și primarul.

Și aceasta se poate ajunge numai așa, dacă primarul va fi cel dintâiu, care va observa dispozițiile legii, nu cum se întâmplă de multe-ori și în multe locuri, că tocmai primarul e acela, care în toate Duminecile petrece în ciznă cu prietenii, iar în zile de sărbătoare își lucră lucrul câmpului cu elăci, și dacă preotul -- conștiu de chemarea sa -- vine și l' îndrumă la ordine, și l'a făcut dusman pe piața întregă, ori e amenințat, că trece cu neamurile lui la altă lege. Dacă însă primarul e om moral, creștin adevărat, atunci precum în chestiunile de administrație cere sfatul primpretorului său, așa și în chestiunile bisericesti va cere sfatul preotului său și în conțelegere vor lucra pentru ridicarea moralei în comună.

Pe lângă persoanele insirate până aci, mai aflu de bine să chem la apostolat pe membrii mireni a sinoadelor eparhiale, ca pe unii cei mai competenți, pe cari fiește-care comună și apoi cerc electoral îi alege direct cu mandatul de a apăra interesele bisericii din comuna respective cercul care i-a ales. Fie-care deputat sinodal numai atunci va putea apăra interesele bisericesti ale cercului său, dacă cunoaște acele interese, iar cunoaște numai așa le poate, dacă cercetează comunele cercului său și cercetându-le ascultă durerile, lipsurile și plângerile credincioșilor din acele comune și la timpul său în ședințele sinodale se nizuoste a împlini dorințele și așteptările juste ale credincioșilor. Ar fi de dorit deci, ca fiecare deputat sinodal mirean să se deplaseze baremi odată în an în fiecare din comunele pe cari le represintă și cu ocaziunea deplasării să țină câte-o prelegere morală, prin care ar ajuta și ar contribui foarte mult la ridicarea moralei din cercul său. Și ar mai avea un folos. L'ar cunoaște toți alegătorii din cerc, și nu ar mai obveni cazuri, că nici deputatul nu cunoaște comunele cercului care l'au ales și nici comunele nu cunosc deputatul, în care și-au pus încrederea.

Ca rezumat al tuturor acestora, organizarea apostolatului lale la sate — după părerea mea — s'ar putea face în felul următor:

Pentru copii în felul arătat.

Pentru oamenii mari: În fiecare comună să se formeze o societate de lectură, a cărei conducătorii firești să fie: preotul, învățătorul, notarul și primarul comunal, bineînțeles toți la culmea chemării lor, în felul indicat.

Această societate să țină sedințe în casa culturală (unde nu este, în școală) în toate Duminicile și Sărbătorile după amiază, ca astfel sătenii să aibă unde-și petrece timpul liber și să nu fie avizați a se aduna la crijmă. La aceste sedințe se vor citi gazete bune și potrivite pentru popor. Conducătorii vor citi, istorioare instructive și de conținut moral. Se vor discuta chestiuni importante religioase, economice și sociale.

Tot această societate va ține în fiește-care an mai multe sedințe festive cu program bine ales și moralicește educativ și la una din aceste sedințe va participa și deputatul mirean al sinodului eparhial, luând parte activă, ținând prelegere morală.

Urmând această cale, cred, că în decursul timpului s'ar putea forma oameni cu credință tare și cu dragoste față de biserică și neam și având odată acești oameni, biserica — și prin ea învățăturile Mântuitorului — își va avea apărătorii tari, cari vor ști drept îndrepta cuvântul adevărului, și având biserica acești stâlpi puternici repet înc'odată: „nici porțile iadului nu o vor birui!”

Preotul MALOȘ

Orfanii

Opera de ocrotire a copiilor orfani a luat în timpul din urmă o dezvoltare extraordinară. Societățile cari se ocupă de această problemă fac eforturi uriașe pentru de a salva pe toți orfanii pe seama societății omenesti.

Instituțiunea ocrotirii copiilor orfani și părăsiți a fost pusă în trecut pe baze cari să servească anumite interese contrare neamului nostru. Stăpânirea din trecut, urmărind acest scop a dat pe copiii aparținători *Centrelor de ocrotire* în îngrijirea astorfel de părinți crescători, cari erau străini de neamul nostru, omițând intenționat de a forma colonii de copii în ținutu-

rile românești, astfel, că în chipul acesta familiile române nu s'au putut obișnui ca să ia în îngrijire pe copiii ocrotiți de Stat; din pricina această acțiunea de ocrotire și de creștere românească a copiilor părăsiți întâmpină cele mai mari dificultăți:

Statul în acțiunea sa de ocrotire a copiilor orfani și a tuturor copiilor părăsiți nu poate face singur tot ci trebuie să aibă sprijinul Societății creștine românești. Sub stăpânirea trecută acești copii erau dați în îngrijirea părinților crescători de alt neam spre a crește chiar și din copiii născuți români oameni ce nu-și vor mai cunoaște nici origina nici limba română. În general se constată cu mult regret, că familiile românești numai foarte puține sunt aplicate a primi în îngrijire, cu taxe de întreținere, copii dela Centrele de ocrotire ale Statului. Suntem însă cu toții datori să dăm sprijinul nostru, ca copiii celor ce s'au jertfit în războiul pentru întregirea Patriei și copiii părăsiți să poată fi crescuți la familii românești în dragostea de neam și de țară spre a putea deveni cu timpul buni cetățeni și buni români, cinstitori de Legea strămoșească. Statul apelează mai ales la cetățenii săi români și creștini să primească în îngrijire astfel de copii pe lângă taxe, cari, deși azi modeste, în viitor totuși vor putea să acopere cheltueile întreținerii copiilor. Un sprijin dat orfanilor în felul arătat, este nu numai o faptă creștinească și românească, dar este și o datorie a noastră, spre binele țării și a neamului, va fi o recunoștință față de ceice ne-au hărăzit prin jertfa lor zile mai bune, — îndemnându-se și sfătuindu-se astfel Românii noștri cu toată insistența, să se ofere ca părinți crescători ai copiilor.

În temeiul considerațiilor de mai sus instituția ocrotirii orfanilor apelează la toți Românii de bine să se intereseze cu dragă inimă de acești copii.

În sarcina preoției cade și această preocupare să îndemne pe cei cu dare de mână să ajute, pe cei fără copii să primească spre creștere astfel de orfani. Informații precise și amănunțite dă în această privință centrul de ocrotire din Cluj.

Rele sociale.

Atunci, când cupa durerii s'a umplut cu vârf și când conștiința popoarelor subjugate a ajuns la trezire, ele n'au mai voit să supoarte un jug străin și au scuturat de pe umeri sarcina grea și dureroasă. Providența dumnezească i-a condus pe toți spre scopul suprem, iar dreptatea divină a împărțit fiecăruia după faptele și meritele sale.

Cu toate că războiul de fapt a trecut preste noi și nu i-se mai aud decât doar răsunete vagi totuși urmările pe cari le-a lăsat asupra noastră, ne apasă încă greu.

Popoarele lumii venind în contact unele cu altele, au schimbat obiceiuri, au văzut și auzit multe bune, dar au nvățat și multe rele.

Soldații din tranșee au învățat a-și ridica ochii spre Dumnezeu și a cere ajutor, dar mulți au fost și de aceia, cari au alunecat, de pe puntea sigură a credinței, tăgăduind tot ce este mai presus de ceriuri. Unii luptând pentru un ideal sfânt, au învățat a iubi pe D-zeu, iar alții din contră iau silință să-i hulească și profaneze numele. Veniți apoi acasă, nu puteau să facă decât să propage ceace au învățat.

Au dat frâu liber patimilor au părăsit bunele obiceiuri din bătrâni și faptele cari făceau înainte numai cinste și fală oamenilor de bine.

Astăzi în societatea omenească bântuie mai ales două nenorociri, cari îndeamnă pe fiecare om de inimă la trezire: indiferentismul religios și sectarismul.

Istoria lumii dovedeste, că de când ea-și toarce firul, n'a fost și nu este popor, care să nu aibe credința într'o ființă supranaturală.

Plutarh spune, că vei găsi orașe și țări fără monedă sau fără ziduri, dar nu vei găsi popor fără credință în D-zeu. Credința în D-zeu într'o măsură oarecare toți oamenii o au.

Dar sunt mulți cari nu au credință tare. Le este indiferentă orice religie și nu vreau să fină principiile religiunii creștine, ca singure adevărate și mântuitoare. Sunt mulți oameni și mai ales cei pretinși învățați cari vorbesc cu ușurință de religiunea creștină și mai ales de biserică.

Din doctrina lor falsă și din faptele lor isvârșite o nenorocire generală, care tinde să imbrătoșeze masele populației dela orașe și a țineretului dela sate, cauzând astfel supărare bisericii și neamului. Remedii caută toată lumea

în teorie dar puțini sunt ceice lucrează de fapt la vindecarea stării bolnave. Astăzi e mic numărul acelor oameni de inimă, cari muncesc pentru ameliorarea stării bolnave a societății omenești. Poporul dela orașe în loc să meargă la biserică, se otrăvește cu fel de fel de beuturi alcoolice și alte păcate.

Întâlnim în viață oameni, cari din educație gresită sau prin împrejurări neprielnice s'au dedat la o lenevire religioasă.

O altă parte a poporului, obosit de truda vieții, se retrage în locuri dosnice ascultând ademenirile celor rătăciți, cetind singur Sft. Scriptură pe care o interpretează gresit și astfel din zi în zi cade dela dreapta credință.

Indiferentismul religios și sectarismul sunt cele mai amenințătoare nenorociri sociale din zilele de astăzi, pentru că din acestea ușor răsar și alte rele.

Se reclamă deci dela tot omul de inimă, muncă serioasă pentru a vindeca relele sociale de astăzi, dacă dorim ca neamul și țara noastră să ajungă cu un eias mai curând la pace și fericire.

VASILE FOFELDEA
preot

Revista teologică

Din partea redacției „Revistei teologice” din Sibiu primim următorul apel pe care îl comunicăm preoțimeii spre orientare.

Cu numărul viitor, intră în al cincisprezecelea an al existenței sale.

A căutat să fie în toată vremea un organ de luminare a clerului nostru, o tribună de apărare a intereselor sfintei noastre biserici și în domeniul vieții culturale-religioase un povătuitor înțelept și strădalnic pentru oricine i-a isplitit paginile.

Pe viitor vom spori rubricile Revistei ca să poată ținea pe cetitorii săi la curent cu toate problemele cari frământă viața bisericească și culturală dela noi și din străinătate.

Revista va avea de-acum înainte și câte-un supliment artistic, va da în fiecare număr schițe de predici pentru a ajuta opera de propovăduire a Cuvântului și va căuta să ofere cetitorilor săi — gratuit sau cu preț cât se poate de mic — broșuri de cuprins educativ.

Fiind în directă legătură cu marile case de editură din străinătate, „Revista Teologică” e

în stare să procure cetitorilor săi orice carte sau revistă din domeniul vieții religioase.

Pentru realizarea acestor gânduri însă avem nevoie de înțelegerea și sprijinul preoțimii noastre în primul rând și al cetitorilor noștri peste tot. Și sântem convinsi că el, fiind vorba de o operă prin excelență culturală, nu ne va fi refuzat.

Pentru a putea face față cheltuelilor din trecut însă, ne vedem siliți a ne încasa restanțele de abonament, trimitând *cu rambursă Nr. 12* din acest an, tuturor restanțierilor.

Iară pentru viitor, scumpetea ne împinge să urcăm abonamentul anual la Lei 140, începând cu 1 Ianuarie 1925.

**Redacția și administrația:
„Revistei Teologice” Sibiu.**

Avantagiile (foloasele) stupăritului rațional.

Greutățile zilelor sunt tot mai mari. Pretenziunile oamenilor cresc zi cu zi. Fără lucru azi nu se mai poate trăi. A câștiga și iară a câștiga, aceasta este lozinca zilei de azi. Durere însă că mulți nu aleg modalitățile de câștig cinstit, până când țara noastră e plină de izvoare nescacate a câștigului pe cari le exploatează acei cari au carte, știință, școală.

Un astfel de izvor este stupăritul, care în regiuni bune și în mâna omului iscusit și cu carte este o adevărată mină de aur.

Nu poate fi însă mină de aur, dacă el să practice în modul cum o fac țărani nostri și durere, în multe cazuri și intelectualii. E jalnică privești a vedea în satele noastre, colea după Sf. Mărie cum să ucid sute și mii ba în țara întreagă zeci și sute de familii de albine cu pucioasă, cum să adună apoi acești stupi cu ferdela în buți de cătră precupeți și bostinari de-a halma-valma cu albine, puet, păcură și toate mărădările, pe cari apoi le dau la teasc scoțind o murdărie care abia în 60% e miere și 40% murdării obvenite din tescuirea larvelor, puetului etc.

Și dacă s'ar folosi aceasta marmaladă la derivatele mierei, ca oțet, vin, rachiu, turte, zaharicale etc. etc. nu am zice nimica, dar ea să aduce în comerț sub numirea de „Cea mai curată miere de stup” făcând un renume rău mierei noastre care este cea mai bună și aromatică

din întreagă lume, desgustând consumatorii de miere, ba făcându-i reclamă slabă și în străinătate.

Prin sistemul acesta de stupărit li-se face o mare pagubă, stuparilor raționali prin aceea că mierea e de-o calitate mediocră ori rea și prin suprimarea prețurilor adevăratei miere de extractoare.

Un astfel de stupar nu are nici o instalație apicolă, nu are coșniți sistematice, cari azi sunt foc de scumpe, nu are acarete, teasc pentru faguri, extractoare, topitoare, nu are nici un lucru afară de prinderea roilor și așezarea lor la loc până la tăierea lor sau mai bine zis blăstămata de ucidere prin pucioasă. Este lucru foarte natural, că între astfel de împrejurări el poate da efitin păgubindu-ne pe noi, dar făcându-și și lui o pagubă enormă despre care e lnu-și poate da seama pentru nu știe. „D-zeu a dat, D-zeu a luat...” astfel judecă țaranul nostru stupăritul. Un capital de zeci de milioane se pierde anual sub zăduful nădusitor a pucioasei prin prăpădirea în mod atât de barbar a miilor de familii de stupi, cari sunt tot atâtea capitale și țaranul nostru aceasta nu o vede. Nu o vede pentrucă să dă prea puțină importanță stupăritului din partea guvernului.

Autoritățile încredințate cu conducerea acestui ram ar trebui să esopereze din articol de lege aspră care să se efectuiască fără scrupul față de accia, cari și azi mai continuă un astfel de stupărit și să-i oprească cu desăvârșire a mai practice stupăritul în acest mod.

Stupăritul rațional are ca bază umanitarizmul, stuparul modern cu rațiune și înțelepciune nu omoară albinele pentru a-le lua mierea, ba lui îi pare rău și de cele 2—3 albine pe care le striveste din nebagare de seamă în lucrările sale.

Stuparul rațional ia dela stup numai recolta întrecătoare fără a omori o singură aibină și aceasta recoltă e mai mare ca a țaranului care își omoară în mod barbar și albinele din stup.

Acest lucru să face în coșniță anumit întocmite ca să ne putem amesteca în viața lor, în gospodăria lor îndreptându-le lucrul după voința noastră, făcându-ne așa zicând stăpân ori prieten înțelept al lor.

Stuparul rațional nu are azi 10 stupi, la vară 30—40, și toamna iară 10 după ce taie pe ceialtați. El își pune de gând a lucra cu 20—30 ori 50 stupi și astfel își întocmește stupăria. După

ce a ajuns la numărul dorit el stă pe loc și nu mai sporește, nu-i mai lasă să rofască, el le direcționează lucrările astfel ca ei să lucreze toți numai pentru a aduna cât de multă miere.

Și adună multă miere un astfel de stup, chiar dacă recolta e de scurtă durată, să zicem 13—15 zile, cât ține floarea salcâmului (acațului).

Explicația este foarte naturală, că nelăsând stupul să roiască el are lucrătoare multe. În loc de 30—35 mii are 60—70 mii de albine. Mai este aci și un alt secret, că nu adună numai de două ori atâta ci întreit și împătrit atâta ca despărțiți. Chestiunea aceasta o lăsăm pentru un alt articol fiind ea interesantă și de mare importanță.

Stuparul priceput poartă un registru, o matriculă în care fieștecare stup numerotat are foaia lui unde să însemnează din caz în caz toate evenimentele stupului și vârsta reginei pe care o înmoeste tot la 3 ani cu alta din crescătoare unde totdeauna are regine în rezervă.

În stupăritul rațional să folosesc faguri artificiali pe cari îi face stuparul cu un anumit teasc din ceară curată prin ce să face o mare economie în miere pentru că abstrăgând dela timpul îndelungat care îl petrece cu facerea fagurilor trebuie să știm că pentru facerea unui kg. de faguri stupul consumă 14 kg. miere. Deci și aci e câștig dublu odată în timp pe care îl folosește în recoltă, a doua oră în mierea ce o consumă pentru asudarea tăblițelor de ceară din cari să construesc fagurii.

Când avem odată fagurii clădiți gata, noi nu-i mai strivim nici nu-i mai dăm la teasc, ci când sunt plini de miere îi punem într'o mașină numită extractoare și dăm drumul la mașină care scoate prin puterea centrifugală mierea din faguri, iar fagurii îi dăm înapoi la stupi pentru a-i umplea din nou cu miere.

Ar mai fi să amintesc multe și nenumărate avantajii a stupăritului rațional, că roirea măestrută în feliuri și chipuri, fie însă destul atâta asupra cărora vom mai reveni din când în când descriindu-le de-amănuntul pentru priceperea tuturor.

Ca încheiere mai zic numai atâta, că știința apistică — mulțămăta naturii neastâmpărată a omului, care vrea să știe tot — a ajuns la oarecare grad încât stuparul harnic și iubitor a științei apicole poate să tragă foloasă mari după urma stupăritului practicat în mod rațional.

Profeții pentru anul 1925

Astrologul Karl Frenkenbach, prezice următoarele:

Anul 1925, va fi un an de prepararea impulselor revoluționare, agitațiilor ascunse, comitându-se în acelaș timp multe cruzimi. Evangelia dragostei nu va găsi răsunset pe pământ.

Conjuncția dintre Marte și Uranus, întâmplată la sfârșitul lui 1924, a mijlocit o rază de energii cosmice, care va da naștere la o întrecă nice. Influențele zodiacale, date de către energiile interspațiale ale planetelor Neptun și Saturn, aduc pericolul celor mai mari cruzimi, deoarece e știut că semnele Leului și ale Scorpionului, sunt cele mai brutale. Diplomația secretă a puterilor de seamă, va avea foarte mult de lucru. Contrastul dintre Statele-Unite și Japonia va trece printr'o criză foarte acută, iar Anglia va avea de luptat împotriva unei puternice propagande, contra ei, în Egipt și India. Încă în Februarie, vor avea loc turburări în Irlanda. Franța va avea unele fricțiuni foarte serioase, încă în luna Februarie, producându-se o nouă orientare în politica ei cu Rusia.

perioadă de îmbolduri revoluționare și război. Anul 1925, va aduce turburări revoluționare în peninsula Iberică, unde se vor produce mari schimbări.

Italia și România au înaintea lor, un an bogat în tulburări interne. Finanțele statului cehoslovac vor avea de suferit în acest an. Evenimente mai importante, par să se prepare în Balcani, în Siria, Algeria și Transvaal.

Dacă anul 1925, va fi anul de prepararea turburărilor de natură politică, anul 1926, va fi anul de acțiune.

Nr. 7878—1924.

Ordin Circular

Dupăce la ordinul consistorial din 24 Oct. 1924 Nr. 6883, prin care fuseseră invitați oficios toți preoții și funcționarii bisericești ai Eparhiei noastre, cari doresc să-și răscumpere anii de serviciu dinainte de 1 Aprilie 1921 conform dispozițiilor art. 26 din noul Statut al Fondului de penziuni eparhial, să ceară acest lucru prin o cerere adresată direct Consistoriului până cel mai târziu la 15 Dec. 1924, — au

răspuns foarte puțini preoți, — Consistorul, în interesul celor pe cari îi privește, prelungeste acest termen până la 15 Februarie 1925, enunțând, că cererile de răscumpărare a anilor de serviciu dinainte de 1 Aprilie 1921 intrate la Consistor după 15 Febr. 1925 nu se vor mai lua în Considerare. În legătură cu aceasta și pentru o orientare deplină asupra noului Statut al fondului de penziuni, acesta va fi publicat în întregime în Nr. proximi al „Renasterii”.

În cererea de răscumpărare a anilor să se notifice exact și data înscrierii la fondul de pensii vechiu după care statute a fost înscris și cât a solvit respectivul la fond până la 31 Martie 1921, — anexându-se și libelul de solviri la fondul de pensii vechiu.

Cluj, din sed. ep. 30 Dec. 1924.

Consistoriul eparhial

ȘTIRI

Boboteaza in Cluj. Praznicul Botezului D-lui a fost serbătorit în anul acesta cu o deosebită solemnitate. Serviciul divin în biserica noastră a fost săvârșit de membri Consistoriului și preoții locali. După Sf. Liturgie s'a alcătuit o imponentă procesiune. În frunte muzica militară, apoi armata, preoțimea cu P. S. Sa episcopul nostru Nicolae în ornate festive, autoritățile și pe urmă un public imens.

La mahal Someșului s'a făcut sfințirea apei, s'a botezat poporul, iar în piața unirei armata a făcut obișnuita defilare.

Favorizată de un timp frumos serbarea s'a desfășurat în condițiuni deosebit de impunătoare.

* * *

† *Nicolae Macrea* directorul băncii „Agricola” din Hunedoara, deputat la sinodul arhidiecezan și unul dintre fruntașii bisericii noastre a reposat Vineri seara în clinica din Cluj în vârstă de 48 ani. Odihnească în pace.

* * *

Sfântul Vasile. În biografia sfântului pe lângă multe alte fapte frumoase, găsim și următorul interesant episod:

„Pe când părintele Vasile era arhiepiscopul Cezariei—Capadochiei, bătutuia foametea în eparhia sa, și atât de mare încât mulți oameni au murit din lipsă de hrană. Iar sfântul, văzând pre-

boeri că țin grâul în hambare și nu'l dau săracilor, se mâhnea de învârtosarea inimii acestora; căci altă neomenie mai mare decât aceasta nu este, ca într'o vreme ca aceasta cei bogăți să nu voiască a vinde grâul, ci să aștepte vreme, ca vânzându-l mai scump, să adune mai mulți bani. Dar nu știu ticăloșii, că cu cât așteaptă vreme mai multă, să adune bani mai mulți și să strămtoreze pe cei săraci, cu atât își înmulțese asupra lor mâniea lui Dumnezeu; căci ce alt este mai rău, decât să păstreze grâul și să neguțătorească strămtorarea săracilor, iar creștinii să se lipsească și să moară de foamete? Cum să'i numească cineva pe unii ca acești creștini? Cum să'i numească oameni, ei cari sunt mai sălbatici decât fiarele, că fiarele iubesc pre cele asemenea lor, iar acestia nu se milostivesc spre cei de o seminție cu dânșii. Unii ca aceștia erau și în vremea aceea, adică boerii Cezariei. Dar sfântul îi învăța în fiecare zi despre milostenie, îi sfătuia, îi ruga, le scria cuvinte, le aducea aminte de iubirea de streină a lui Avraam, de primirea de străini a lui Lot, de istoria lui Iosif cel prea frumos, cum a hrănit pre Egipțeni, și mai ales cuvintele acestea, adică: Surpa-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi. Și acestea făcându-le și zicându-le Sfântul, deabia i-a înduplecat să-și deschidă hambarele.

* * *

Sectele religioase din România. În Buurești a apărut o broșură scrisă de diaconul Dr. Gheorghe Comsa din Ministerul de culte despre sectele religioase. Autorul tratează 12 secte.

La fiecare sectă face mai întâiu istoricul scurt al sectei, apoi arată care este doctrina și organizarea ei și cari sunt mijloacele ei de propagandă.

La sfârșitul broșurei sale autorul mai reproduce și trei ordine-circulare ale Ministerului Cultelor și Artelor, împotriva sectei nazarenilor și a studenților de biblie, cari secte sunt categoric oprite în țară.

Recomandăm cu toată căldura această broșură, care să nu lipsească de pe masă nici unui slujitor al altarului. Preț: 10 lei.

* * *

Confesiunea copiilor. Episcopul romano-catholic din Oradea Mare, P. S. S. Bielik, a anunțat pe credincioșii unguri, prin pastorală dată de sărbători, că în baza unei adrese primite de la Ministerul cultelor, confesiunea copiilor nă-

cuți din părinți de confesiuni dierite nu vor mai stabili-o autoritățile civile, ci părinții, conform legii ungurești din 1895. Hotărîrea aceasta privește pe copiii născuți din părinți români și de altă naționalitate, deoarece autoritățile intervineau numai în cazurile acestora, spre a împiedeca înstrăinarea de lege românească a unui copil, născut din tată român și mamă de altă naționalitate, sau viceversa.

* * *

Din Cehoslovacia. Cu ocazia felicitărilor de Anul nou, presedintele Masaryk s'a pronunțat pentru separația bisericii de stat, arătând că nu înțelege prin aceasta să lovească în biserică, ci din contra s'o întărească.

Toamna războiului mondial, a spus d. Masaryk, și căderea Habsburgilor, Hohenzollernilor și Romanovilor dovedește că legătura între biserică și stat nu dă roade bune.

Biserica să caute să crească, prin propriile ei puteri, sentimentul religios iar statul să se întărească prin propria sa valoare, nu prin ajutorul bisericii.

* * *

Fabrică românească de aeroplane. În zilele trecute a venit în țară un mare industriaș englez proprietarul marelui firmă industriale engleze „Armstrong C-nie“, pentru a trata cu guvernul modalitatea înființării fabricii de aeroplane.

Capitalul englez va fi de 40 la sută, restul de 60 la sută va fi subscris de hâncile românești și de societatea „Astra“.

Fabrica va fi instalată pe platoul dintre Făgăraș și Brașov.

* * *

† *Vasile Moldovan* redactorul gazetei „Turda“ și fratele d-lui Dr. Valer Moldovan din Turda, a reposat în ziua de Crăciun, după o viață plină de sbucium și suferințe, în vârstă de 43 ani. A fost pe vremuri unul din tinerii cei mai entuziaști luptători pentru isbânda idealului național, pentru care a avut să sufere câțiva ani de temniță ungurească. A scris ma multe cărți literare bine apreciate. Odihnească în pace.

CĂRȚI

La consistoriul nostru sunt depozitate spre desfacere următoarele cărți:

1. Papism și ortodoxism în Ardeal de Dr. G. Ciubaudu — — 12.— Lei
2. Românii ortodocși și Românii uniți de Dr. G. Ciubaudu — 10.— Lei
3. Ortodoxia și creștinismul apusean de P. L. Nicodim — — — 8.— Lei
4. Schisma Românească sau Unirea cu Roma — — — — — 2,50 Lei
5. Analele Asociației „A. Șaguna“ II. și III. à 20 lei, pentru membri — — — — — 16.— Lei
6. Invățăminte cu icoane (12 cărți postale cu icoane din Sft. Scriptură) — — — — — 10.— Lei
7. Viața unei mame credincioase de Dr. I. Lupas — — — 5.— Lei
8. Spice din istoria bisericii de Dr. I. Lupas — — — — — 5.— Lei

Imprimare Oficiale

**În atențiunea oficiilor protopopești
și parohiale**

Toate imprimarele pentru încheierea socotelilor bisericesti și școlare, blanchete pentru rapoarte oficiale, precum și orice fel de rechisite de birou se află depozitate și se pot comanda cu prețuri convenabile dela

LIBRĂRIA

**„Cartea Românească“ S. A.
Sucursala CLUJ, Piața Unirii Nr. 7.**

Expediția se face cu ramburs.